

[Schovelin.]

slag til Lov om Beskatning til Staten af fast Ejendom og Overførsel af Udgifter fra Kommunerne til Staten.

Som ærede Medlemmer vil have set, foreslaar man fra vor Side, at det 10 Mill. Kr.s Tilskud til Kommunerne, som er opført paa Finanslovsforslagets § 14, udgaar, og det Lovforslag, vi her indbringer, maa ses i Sammenhæng hermed. Jeg vil derfor begynde med at henvise til § 2, der lyder saaledes:

„For Finansaaret 1930—31 refunderer Staten Kommunerne ni Tolvtedele af Kommunernes Udgifter til Aldersrente.“
Det er jo for Øjeblikket $\frac{7}{12}$, det skulde altsaa forhøjes med $\frac{2}{12}$, og det svarer omtrent til de 10 Mill. Kr., her er Tale om.

Hertil mener vi at burde føje, at

„Ejendomme, hvis Jord erhvervs-mæssig benyttes enten til Landbrug eller Gartnerbrug, fritages for, for Aaret 1931, at erlægge den dem i Henhold til Lov Nr. 352 af 7. August 1922 paahvilende Skat.“

Det drejer sig her om tilsammen ca. 5 Mill. Kr. Vi tror, at der herigennem vil skabes en virkelig Hjælp under de nuværende meget vanskelige Forhold for Landbruget, og vi tillader os at mene, at det vil være en ganske anderledes virksom Hjælp end den mere I-Grams-Uddeling, som finder Sted efter det paa Finanslovsforslagets § 14 stillede Forslag om Tilskud til Kommunerne.

Formanden: Udenfor Dagsordenen har dernæst det ærede 1ste tingvalgte Medlem Ordet for at forelægge et ligeledes i Gaar anmeldt Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Jepsen Christensen): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at forelægge *Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 137 af 1. Juni 1929 om Foranstaltninger til Fremme af Udstykningen i de sønderjydske Landsdele.*

Da Loven om Opkøb af Jord i de sønderjydske Landsdele for 10 Mill. Kr. af Jordfondens Midler blev vedtaget, var det en Forudsætning, at Landbrugsministeren skulde fremsætte et Lovforslag om særlige Regler for Udstykning af den indkøbte Jord, der gav Adgang til en Udstykning efter

mere alsidige Bestemmelser og under større, virkelig Valgfrihed mellem Besiddelsesformerne, end de gældende Love gav Adgang til. Denne Forudsætning gjorde den højtærede Landbrugsminister Forsøg paa at indfri i Fjor ved at faa gennemført et Tillæg til den før nævnte Lov. Dette Lovtillæg gælder kun for et Aar og udløber den 31. Marts d. A.

Lovtillæget var imidlertid saaledes affattet, at det i Praksis kun gav Adgang til at vælge een Besiddelsesform for de selvstændige Brug, der maatte opstaa paa den indkøbte Jord, nemlig den Besiddelsesform, der er hjemlet i Lov Nr. 557 af 4. Oktober 1919, ifølge hvilken Brugets Overtager aldrig kan blive Ejer af den Jord, som han formelt faar Skøde paa. Bestemmelserne i § 3 i den nævnte Tillægslov, der gav Adgang til at vælge Besiddelsesformen *frit Eje*, var nemlig økonomisk set saa langt vanskeligere at gaa ind under end Bestemmelserne i Loven af 4. Oktober, at man paa Forhaand praktisk talt afskar Køberne fra at vælge denne Besiddelsesform.

Dette Misforhold pegede jeg paa ved Lovforslagets Behandling i Fjor her i Tinget. Naar jeg alligevel gik med til at stemme for Lovforslaget, var det kun, fordi der kunde være Haab om, at der i det Aar, der nu er gaaet, vilde blive vedtaget en Lov for hele Landet om Udstykning af Jord, der kunde blive af en saadan Beskaffenhed, at den sønderjydske Udstykning kunde gaa ind under den paa fuldt forsvarlig Maade. Dertil kom, at den omtalte Tillægslov kun skulde gælde for 1 Aar. Jeg maatte have Lov til at gaa ud fra som givet, at den højtærede Landbrugsminister vilde forelægge denne Tillægslov til Revision eller Forlængelse, dersom ikke en ny almindelig Jordlovgivning blev gennemført. Fra sønderjydske Side har vi forgæves ventet paa, at den højtærede Landbrugsminister skulde fremsætte et Lovforslag, saa vi kunde tales ved om Aarets Erfaringer og muligvis faa vedtaget andre Regler for Udstykningen end de hidtil gældende.

Vi kan og vil ikke lade Rigsdagssamlingen slutte uden at pege paa, at det synes, som om Regeringen ønsker ganske stille at lade Udstykningen af den Jord, der er købt eller skal købes i Sønderjylland for de